

Absolventi v praxi *aneb* Jak nabourat jeden mýtus

Nejenom veřejnosti, ale i zaměstnanci naší akciové společnosti mohou podle různých informací v médiích propadnout pocitu, že na Českých drahách se stále jen propouští, a proto práce u této firmy nemá perspektivu. Jeden by si mohl pomalu myslet, že se zřejmě bude propouštět tak dlouho, až tam nikdo nezůstane. To pochopitelně není pravda.

Jednou z několika škol, které připravují své absolventy přímo pro zaměstnání u ČD, je Střední škola elektrotechniky a strojírenství v Jesenické ulici v Praze. Důkazem, že práce na Českých drahách je zajímavá a perspektivní i pro mladé lidi, jsou absolventi této školy. Na dnešní povídání jsme si pozvali tři spolužáky, kteří spolu chodili čtyři roky do jedné třídy, společně odmaturovali a dnes pracují ve třech různých profesích v naší akciové společnosti. Aby bylo povídání vyvážené, navštívili jsme také vedoucího učitele odborného výcviku a požádali nadřízené z povídáných zaměstnanců o jejich názor.

PŘÍBĚH PRVNÍ

Vlakvedoucí Tomáš Bohánský

Tomáš Bohánský před odjezdem vlaku

● **Proč jste se rozhodl studovat na škole s dopravním zaměřením?**

Již od dětství jsem tiňnul k železnici, a když jsem se rozhodoval, kam po základní škole, věděl jsem, že to bude nějaká doprava. Jeden můj kamarád o mých zájmech věděl, a tak mi nalezl na internetu informaci o této škole v Praze a já jsem si tam podal přihlášku.

● **Máte v rodině někoho, kdo pracuje u ČD?**

No – v přímé linii nikdo, snad jen strýc a bratrančí pracují na železnici.

● **Jak byste zhodnotil průběh studia na škole?**

Velkým přínosem pro studium bylo to, že odborné předměty nás učili bývalí zaměstnanci ČD, kteří o tom hodně věděli, a neměli to tedy pouze vyčtené z předpisů.

● **Připravila vás škola na budoucí povolání?**

Ano, dokonce jsem oba prázdninové měsíce mezi třetím a čtvrtým ročníkem pracoval brigádně jako informátor osobní přepravy v Praze na hlavním nádraží. A to byla velká zkušenost. Ve čtvrtém ročníku jsem si pak ještě udělal zkoušku O-05, osobní pokladník, protože jsem tiňnul spíš k přepravě než k dopravě.

● **Nastoupil jste hned po maturitě k ČD? Kam a jaké místo zastáváte?**

Po maturitě jsem k ČD bohužel hned nenastoupil, protože pro mě nebylo místo průvodčího ani v Trutnově – pocházím totiž z Jilemnice – ani v Praze. Nastoupil jsem proto alespoň u JLV jako průvodce lůžkových vozů a až teprve po půlroce jsem začal dělat svou vysněnou práci průvodčího, a to v Praze hl. n. Dnes zastávám funkci vlakvedoucího mezinárodních vlaků na RCDV Praha.

● **Jak hodnotíte průběh návazných kurzů ČD?**

Do žádného dalšího kurzu jsem nechočil, na všechny následné odborné zkoušky jsem se připravil samostudiem.

● **Jaké vidíte klady a zápory stávajícího zaměstnání?**

Tak především se mi líbí to, že pracuji mezi lidmi, což jsem vždycky chtěl, a že nesedím na jednom místě, že při své práci cestuji. Když přijdu do práce, nikdy nevím, co mě přesně čeká, takže je to takové dobrodružství a žádný stereotyp. A co se mi nelíbí? Některá nařízení a časté změny a to, že jsme řízení depesemi, což fakt nemá nikdo rád. Vidím, že někteří zaměstnanci Českých drah mají problémy zvládnout všechny ty neustálé změny, a co teprve cestující? Tak bych chtěl podotknout, že mě mrzí slovní útoky některých agresivnějších černých pasažérů nebo nespokojených cestujících, a doufám, že zůstane jen u těch slov.

● **Jmenujte jednu nejdůležitější věc, pro kterou byste práci u ČD neopustil.**

Kolektiv v práci, ten je pro mě nejdůležitější a opustit bych ho nechtěl.

● **Stýkáte se s ostatními spolužáky ze školy? Máte o sobě vzájemně přehled, jak se kdo uplatnil?**

Málo, jenom se čtyřmi kluky, všichni pracují u ČD. Ale zato potkávám ve vlaku své bývalé učitele a to mám vždycky radost.

● **Myslíte si, že zůstanete věrný železnici, ať již u ČD nebo u jejich dceřiných společností anebo u jiných železničních společností?**

Určitě. Doufám jen, že se vydržím stále přizpůsobovat všem těm změnám, které nás ještě čekají, a že neztratím chuť komunikovat s cestujícími.

A co na pana vlakvedoucího říká jeho nejbližší nadřízený, Milan Brandýský, vedoucí hlavního komanda Praha hl. n.? Pana Bohánského hodnotí jako naprosto bezkonfliktního, spolehlivého a pracovitěho člověka, s kterým zatím nemusel projednávat žádné závažné pochybení. Jednání má vyrovnané, klidné a vstřícné, a to jak k cestující veřejnosti, tak i se spoluzaměstnanci. V kolektivu je skutečně oblíben (to není klíšé), inicioval „sportovní buňku“, která jezdí pravidelně do haly v Kralupech nad Vltavou hrát badminton. V současnosti patří k „nejžhavějším“ adeptům na doprovod vlaků vyšší kvality. Na závěr ještě dodal, že kdyby bylo mezi průvodčími víc takových pracovníků, nemuseli bychom řešit žádné stížnosti.

PŘÍBĚH DRUHÝ

Výpravčí Martin Šulc

● **Proč jste se rozhodl studovat na škole s dopravním zaměřením?**

Na školu dopravně zaměřenou jsem se rozhodl jít hlavně proto, že jsem již od malička toužil pracovat na železnici, protože jsem k tomu získal blízký vztah a myslím jsem si, že by mě to mohlo bavit. Sice jsem dříve chtěl dělat strojevedoucího, ale posléze, když jsem zjistil, že moje technické nadání není příliš velké, tak jsem přistoupil na to, že budu dělat výpravčího, a jsem tomu rád.

● **Máte v rodině někoho, kdo již na dráze pracoval?**

Můj otec pracoval a pracuje u ČD, dříve ČSD. Vystřídal mnoho funkcí,

Martin Šulc na bývalém pracovišti v Rudné u Prahy

pracoval jako tranzitér na seřadovacím nádraží, signalista, u vlakových čet, výpravčí a dnes na ředitelství drah. Jsem mimochodem již čtvrtá generace železničářů.

● **Jak byste zhodnotil průběh studia na škole?**

S odstupem tří let, co jsem dostudoval, vzpomínám na školu velice rád. Beru to jako dobu svého života, kdy vše bylo hezké, jak se říká, prostě byla sranda. Teoretická část mi vcelku nevařila, až na matematiku a technické předměty, které nebyly mou silnou stránkou. Odborná část byla celkem záživná a bavila mě.

● **Připravila vás škola na budoucí povolání?**

Dá se říci, že mě připravila částečně. Praktická část přípravy na budoucí povolání byla podle mého názoru nedostatečná. První tři roky jsme nechodili téměř vůbec do provozu. Bylo to ale asi tím, že jsme byli prvním ročníkem nově vzniklého oboru operátoru provozu a ekonomiky v dopravě.

● **Nastoupil jste hned po maturitě k ČD? Kam a jaké místo zastáváte?**

Po maturitě jsem si vybral měsíční prázdniny, abych si od všeho odpočinul, a nastoupil jsem pod dnes již bývalou uzlovou stanicí Praha-Smíchov jako signalista. Tuto funkci jsem vykonával ve stanicích Revnice a Rudná u Prahy v letech 2004–2006.

● **Nyní zastáváte jakou funkci?**

Od dubna 2006 jsem výpravčím, toho času v žst. Karlštejn pod uzlovou železniční stanicí Beroun. Kurz jsem vykonával samostudiem v průběhu zaměstnání a trval rok.

● **Pomohla vám škola nějak přímo se získáním zaměstnání?**

Možnost, aby nám škola pomohla při hledání zaměstnání, byla, ale já jsem si zaměstnání sehnal sám.

● **Jak hodnotíte průběh návazných kurzů ČD?**

Hodnotím je jako poměrně náročné, ale je to v pořádku vzhledem k práci, na kterou připravuji. Práce výpravčího není nic jednoduchého, příprava proto musí být důkladná.

● **Jaké vidíte klady a zápory stávajícího zaměstnání?**

Hlavní je, že mě práce, kterou vykonávám, baví. Dalším kladem je dobrý kolektiv zaměstnanců ve stanici Karlštejn. S kolegy jsem ve styku i mimo zaměstnání. Je zde pět výpravčích, dva pokladní a dva staniční dělníci. Na noční směně je tu méně personálu. Je zde jen výpravčí, který zároveň vykonává funkci pokladníka. Na denní směně je jeden výpravčí, jedna pokladní a jeden staniční dělník. Stanice Karlštejn je specifická vzhledem k velkému přívalu turistů, ale to by bylo na delší vyprávění.

● **Stýkáte se s ostatními spolužáky ze školy? Máte o sobě vzájemně přehled, jak se kdo uplatnil?**

S většinou spolužáků se již bohužel moc nestýkám, ale zůstali tací, s kterými jsem ve styku nadále. Občas některé vidím třeba u vlakových čet při výkonu práce. Z 18 maturujících nastoupila k ČD téměř polovina, i ti, co na dráhu před tím nikdy nechtěli. Někteří bývalí spolužáci vystřídali míst již několik.

● **Myslíte si, že zůstanete věrný železnici, ať již u ČD nebo u dceřiných společností ČD nebo u jiných železničních společností?**

Já bych rád zůstal věrný Českým drahám nebo práci na železnici obecně a uvidíme, jestli mi to v budoucnu bude vůbec umožněno.

Dozorčí provozu v železniční stanici Karlštejn, pan Jaroslav Lacman, sedí hned v místnosti sousedící s dopravní kanceláří. Prozradil nám, že pan M. Šulc pracuje ve

● **Připravila vás škola na budoucí povolání?**

Škola nám umožnila udělat si odborné zkoušky O-05 (osobní pokladník), N-01A (skladník přepravy) a D-03 (výhybkář, signalista). Tyto zkoušky ale nebyly povinné, pouze pro toho, kdo si je chtěl udělat. Já jsem například nedělala tu zkoušku dopravní.

● **Nastoupila jste hned po maturitě k ČD? Kam, a jaké místo zastáváte?**

Dana Fidrmucová při práci

Po skoro dvouměsíčních prázdninách jsem nastoupila jako pokladní v Praze hl. n. Tuto práci mi sehnala škola, konkrétně vedoucí odborného výcviku, pan Rýdlo. Nejprve jsem pracovala na Masarykově nádraží ve spěšninové pokladně, pak v osobní pokladně a po zkoušce O-05 jsem nastoupila jako mezinárodní pokladní na hlavním nádraží v Praze. Na krátkodobé záskoky ještě chodím do mezinárodní pokladny na Masarykově nádraží a do Holešovic.

● **Jak hodnotíte průběh návazných kurzů ČD?**

Na zkoušku O-06 jsem se připravovala samostudiem s tím, že jsem pouze docházela na konzultace k paní Drašarové do zákaznického servisu v Praze.

● **Jaké vidíte klady a zápory stávajícího zaměstnání?**

Mne ta práce baví moc, i když si každý občas zanadáváme. Baví mě totiž práce s lidmi, protože ti nám umí připravit tolik různých situací, že musíme jet stále na plný výkon a při práci stále přemýšlet. Mně se to tedy osobně nestalo, ale mám pocit, že když je stížnost, tak se většinou dá za pravdu stěžovateli a zaměstnanci ČD se nikdo nezastane. A lidé si umějí bohužel pěkně vymýšlet proti nám. Dáleko nejhorší je ale pracovní prostředí na hlavním nádraží, kde v pokladnách bez denního světla, ventilace a pod automobilovou magistralou máme teď v době veder až 40 stupňů tepla a velmi těžko se tam dýchá. Věřím ale, že se to brzy změní v souvislosti s přestavbou naší stanice.

● **Jmenujte jednu nejdůležitější věc, pro kterou byste práci u ČD neopustila.**

To je asi režijní jízdenka, protože ráda cestuji ... ale na stejnou úroveň bych dala práci na směny, protože to mi moc vyhovuje, že nechodím do práce denně.

● **Stýkáte se s ostatními spolužáky ze školy? Máte o sobě vzájemně přehled, jak se kdo uplatnil?**

V podstatě ne a ani nevím, kdo kam nastoupil po maturitě. A ve škole? Tam jsem byla od odchodu jen jednou, pochlubit se, že mám zkoušku O-06 (mezinárodní pokladník).

● **Myslíte si, že zůstanete věrná železnici, ať již ČD nebo u dceřiných společností ČD nebo u jiných železničních společností?**

Já určitě ano, pokud o mou práci bude firma stát.

Dozorčí pokladen žst. Praha hl. n. paní Alena Lexová nám prozradila, že takových pokladníků, jako je slečna Fidrmu-

cová, je jako šafránu, a nejlépe by bylo ji naklonovat. Práci podle své nadřazené vykonává svědomitě a svým přístupem k cestujícím, hlavně ochotou a vřelostí, dělá skvělou vizitku ČD. Jelikož je nekonfliktní a komunikativní a nebyly na ni zatím žádné stížnosti ani ze strany cestujících, ani Oůctovny přepravních tržeb, je dobrým příkladem pro ostatní.

PŘÍBĚH ČTVRTÝ

Vedoucí učitel odborného výcviku Miroslav Rýdlo

● **Tak nám něco povězte o škole, vaší práci i o absolventech, s kterými jsme si dnes povídali.**

Naše škola sídlí v Praze a vznikla 1. července 2006 sloučením tří středních odborných učilišť. Smyslem této optimalizace bylo výrazně rozšířit nabídku učebních oborů, mezi něž patří i operátor provozu a ekonomiky dopravy, což je obor zaměřený na výuku dopravních a přepravních dovedností, zejména na železnici. Absolventi souběžně s maturitou mohou vykonat, pokud chtějí, i některé odborné zkoušky dle předpisu ČD Ok 2. Tyto zkoušky skládají naši žáci u zkušebních komisařů ČD, včetně zástupců OPT. V praxi to tedy znamená, že po maturitě mohou okamžitě, pokud si nechtějí udělat poslední prázdniny, nastoupit do pracovního procesu. Při slavnostním vyřazení totiž předáváme maturantům jak maturitní vysvědčení, tak výkaz o zkouškách zaměstnance ČD, kde mají zkoušky zapsané.

Nespornou výhodou je to, že osnovy máme postavené po dohodě s Českými drahami tak, aby se ke složení těch odborných zkoušek nemuseli naši žáci zvlášť připravovat, ale potřebné vědomosti získají již v průběhu vlastního studia, neboť je to součást výuky – zejména odborného výcviku. Díky dohodě mezi naší školou a akciovou společností České dráhy a velmi dobré spolupráci s personálním servisem Praha i odborem personálním GR ČD, jmenovitě doktorkou Vostruhovou, se nám daří umístit až 80 % absolventů naší školy, tedy v podstatě všechny, kteří o práci u ČD stojí.

Situace je totiž taková, že v brzké době bude tato akciová společnost potřebovat mnoho mladých a kvalifikovaných zaměstnanců, neboť stávající personální obsazení postupně stárne a díky povědomí veřejnosti, že na dráze se pouze propouští, noví se nehrnou. V roce 2004 jsme navíc novelizovali osnovy dopravního oboru podle projektu části evropských železnic „Leonardo da Vinci“ tak, aby byly kompatibilní s ostatními železnicemi dle tohoto projektu, a v konečném důsledku to znamená i uplatnění na pracovním trhu železnic kdekoli v Evropě.

Jinak bych měl asi podotknout, že kromě dopravního oboru máme na škole i obory strojírenské, elektrotechnické a jeden obor polygrafický. Absolventi, o nichž je celé toto povídání, jsou první maturanty studijního oboru operátor provozu a ekonomiky dopravy, byť se u nás předtím vyučoval obor železničář. Tuto třídu si pochopitelně velmi dobře pamatují, navíc jsem se sám podílel na jejich výuce odborného výcviku. Slečna Fidrmucová a pánové Bohánský a Šulc patřili navíc k těm nejlepším žákům v ročníku. Byla s nimi skvělá práce a také absolvovali školu s vynikajícími výsledky.

Jsem pochopitelně rád, že se u Českých drah uplatnili a, jak máme zpětnou vazbu od jejich nadřízených, patří dokonce k vynikajícím a bezproblémovým zaměstnancům. To je asi ta nejlepší odměna pro nás a dobrá vizitka pro naši školu. Na závěr bych chtěl ještě pozvat všechny rodiče na dny otevřených dveří, které naše škola pořádá. Třeba právě u nás naleznou dobrou inspiraci pro budoucí uplatnění jejich potomků. Informace mohou získat na mém e-mailu miroslav.rydlo@ssep10.cz nebo na internetové adrese <http://www.ssep10.cz>.

Připravili: Roman Šulc a Eva Balíková

Miroslav Rýdlo v dopravním sále školy

Foto: ROMAN ŠULC (4x)